

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu **P. V., K.**, *zastúpeného spoločnosťou Mgr. P. S., advokátska kancelária, s.r.o. B., IČO: X., konajúcou prostredníctvom konateľ a advokáta Mgr. P. S.*, proti žalovanému **Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru, Krajskému dopravnému inšpektorátu**, Kollárova 31, Trnava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-DI-ODV-69/2010 z 18. mája 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/117/2010-98 z 8. decembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/117/2010-98 zo dňa 8. decembra 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu v Senici z 22 januára 2010, č. k. ORP-18/DI-SE-2-2010 bol P. V. (ďalej aj žalobca) uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. a), k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len Zákon o priestupkoch), pretože 4. decembra 2009 o 23.50 hod. tým, že v Senici na Hviezdoslavovej ulici viedol vozidlo – bicykel, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície, na jej výzvu sa nepodrobil dychovej skúške elektronickým meračom, túto odmietol a žiadal o odber krvi, po eskortovaní k lekárskemu vyšetreniu ale odber krvi na zistenie alkoholu odmietol. P. V. týmto svojim konaním porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. c, § 52 ods. 2) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Za tento priestupok mu bola podľa § 22 ods. 2 Zákona o priestupkoch uložená sankcia – pokuta vo výške 300,- €. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 Zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že on bicykel nevedol, nejazdil na ňom a všetko je to len komplot vymyslený príslušníkom H., ktorý predtým s ním pil v bare D.

Krajský dopravný inšpektorát v Trnave rozhodnutím č. p.: KRP-DI-ODV-69/2010 z 18. mája 2010 odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Trnave na základe žaloby P. V. preskúmal správne konanie a rozhodnutia v ňom vydané a napadnutým rozsudkom z 8. decembra 2011 žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa stotožnil so správnymi a zákonnými závermi a výrokmi napadnutých rozhodnutí správnych orgánov na obsah ktorých, ako aj na konanie, ktoré im predchádzalo, odkázal. Poukázal na dôkazy – vysvetlenia príslušníkov polície – A. L., P. R. a G. S., ktoré jednoznačne a bez pochybností preukazovali, že žalobca jazdil bicyklom po chodníku a bol pod vplyvom alkoholu, pričom vyšetrenie na zistenie alkoholu

v krvi po vlastnej žiadosti neskôr odmietol, o čom urobila záznam ošetrujúca lekárka v protokole o lekárskom vyšetrení ku skúške na zistenie hladiny alkoholu v krvi.

V konaní pred prvostupňovým súdom sa žalobca domáhal vypočutia svedkyne M., ktorá údajne mala vedieť, že žalobca na bicykli 4. decembra 2009 v nočných hodinách nejazdil. Krajský súd na toto tvrdenie neprihliadol s odôvodnením, že ak mal žalobca vedomosť o tom, že navrhovaná svedkyňa by mohla uviesť skutočnosti podstatné pre rozhodnutie v danej veci, bolo jeho právom vo vlastnom záujme výsluch svedkyne navrhnúť. Ak tak neurobil, správne orgány nemohli ani vykonať takýto dôkaz, ani ho vyhodnotiť. Z toho dôvodu ani súd, preskúmavajúci rozhodnutie správneho orgánu postupom podľa § 247 a nasl. O.s.p. nepovažoval za dôvodné opakované oznamovanie svedkyňu predvolávať a vypočúvať na pojednávaní. Ďalej krajský súd uviedol, že vysvetlenia a záznamy policajtov korešpondujú so skutkovými zisteniami na rozdiel od tvrdení žalobcu.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, opakované, že tvrdenia policajtov sú vymyslené, na bicykli nejazdil, na odber krvi sa nežiadal, ale bol k nemu donútený a má svedkyňu, ktorá dosvedčí, že na bicykli nejazdil. Vysvetlenia policajtov nie sú v súlade so skutočnosťou, pretože nezodpovedajú tomu, čo sa stalo a čo je v skutočnosti možné. Žalobca ďalej namietal, že skutkový stav nebol riadne zistený, príslušník A. L. sa nemohol vracieť zo žiadneho výjazdu, pretože, ak by sa bol riadne zistil skutkový stav, bolo by sa zistilo, že žiadny výjazd sa nekonal, to, čo tvrdili príslušníci o žalobcovej jazde na bicykli nemohli sledovať, tak ako tvrdili v záznamoch pred budovou polície, pretože odtiaľ nie je pred mototechnu D. vidieť a napokon orgány objasňujúce priestupok mali predvolať svedkyňu V. M. z úradnej povinnosti. Navrhol preto zrušiť preskúmané a napadnuté rozhodnutia správnych orgánov a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na tom, že priestupok bol preukázaný a bola zaň vyhovená zodpovednosť v súlade so zákonom. Úkony orgánov objasňujúcich priestupok považoval za vykonané v súlade so zákonom a navrhol odvolanie žalobcu zamietnuť rozsudkom, ktorý potvrdí rozsudok krajského súdu. Ak by žalobca na bicykli nejazdil, bol by to v správe o výsledku objasňovania 4. decembra 2009 uviedol a bránil sa.

Nič také sa však nestalo a žalobca až následne tvrdil, že na bicykli nejazdil, spochybňoval tvrdenia príslušníkov, žiadal záznam z kamery mestskej polície a ešte neskôr výsluch svedkyne M. K označeniu svedkyne M. uviedol, že ak by o nej bol vedel, alebo by bola navrhnutá na vypočutie žalobcom do skončenia priestupkového konania 18. mája 2010, svedkyňa by priestupkovým orgánom vypočutá bola, avšak nikto jej výsluch nenavrhol a správne orgány o nej ako o svedkyňi nevedeli. Uviedol, že spáchanie skutku bolo dostatočne preukázané.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie 8. decembra 2011. Odvolací súd vzhľadom na nepochybné dôkazy preukazujúce vinu žalobcu nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 26. septembra 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorými bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a), k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej iba ZP) na tom skutkovom základe, že

4. decembra 2009 o 23.50 hod. v Senici na Hviezdoslavovej ulici viedol vozidlo – bicykel, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície, na jej výzvu sa nepodrobil dychovej skúške elektronickým meračom, túto odmietol a žiadal o odber krvi, po eskortovaní k lekárskeму vyšetreniu odber krvi na zistenie alkoholu odmietol.

Za tento priestupok mu bola podľa § 22 ods. 2 písm. a/ ZP uložená pokuta vo výške 300,- € a povinnosť nahradiť trovy konania v sume 16,- €.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. a), a k) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

a) ako vodič vozidla sa odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky spôsobom ustanoveným osobitným predpisom, 3a) hoci by také vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

k) iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až j), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení účinnom 4. decembra 2009, účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn, výzvu alebo príkaz policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon alebo osobitný predpis.

Podľa § 52 ods. 2, 5 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke

(2) Iní účastníci cestnej premávky než chodci nesmú chodník používať; to neplatí, ak dopravnou značkou alebo dopravným zariadením je určené inak alebo ak ide o zastavenie alebo státie vozidla, pri ktorom ostane voľná šírka chodníka najmenej 1,5 m.

(5) Osoba, ktorá sa pohybuje po chodníku na lyžiach, korčuliach alebo na obdobnom športovom vybavení, smie používať pravú stranu chodníka, pričom nesmie ohroziť ani obmedziť ostatné osoby používajúce chodník. Osoba, ktorá tlačí bicykel alebo motocykel,

smie použiť chodník, len ak neohrozí ani neobmedzí chodcov; inak musí použiť pravú krajinu alebo pravý okraj vozovky.

Podľa § 69 ods. 1 písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke policajt je oprávnený vyzvať vodiča, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou, alebo liekmi, ktoré môžu znížiť jeho schopnosť bezpečne viesť vozidlo.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstará potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej iba ZP), ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 60 ods. 1 ZP orgány oprávnené objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) sú pri objasňovaní priestupkov oprávnené

a) vyžadovať vysvetlenie od fyzických osôb alebo právnických osôb; vysvetlenie od maloletého alebo mladistvého možno vyžadovať len za prítomnosti jeho zákonného zástupcu alebo fyzickej osoby, ktorá sa osobne stará o maloletého alebo mladistvého na základe rozhodnutia podľa osobitných predpisov, 8b) alebo zástupcu zariadenia, v ktorom je maloletý alebo mladistvý umiestnený na základe rozhodnutia súdu podľa osobitných predpisov, 8c) alebo zástupcu orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately,

b) vyžadovať vysvetlenie od štátnych orgánov alebo obcí,

c) vyžadovať odborné vyjadrenie od príslušných orgánov,

d) vykonávať alebo vyžadovať úkony potrebné na zistenie totožnosti osôb a ich pobytu,

e) vyžadovať predloženie potrebných podkladov, najmä spisov a iných písomných materiálov.

Podľa § 60 ods. 2 ZP o úkonoch uvedených v odseku 1 napíše orgán oprávnený objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) záznam alebo ich výsledok zapíše do správy o výsledku objasňovania priestupku.

Podľa § 60 ods. 4 ZP správa o výsledku objasňovania priestupku podľa odseku 3 písm. d/ obsahuje a/ označenie orgánu, ktorý vykonával objasňovanie, b/ stručné a výstižné popísanie skutkového stavu s uvedením, o aký priestupok ide, c/ osobné údaje podozrivého z priestupku, poškodeného a prípadných svedkov spolu so stručným obsahom ich výpovede.

Podľa ods. 5 tohto ustanovenia – k správe o výsledku objasňovania priestupku podľa odseku 4 sa pripoja všetky dôkazy, ktoré sa získali počas objasňovania priestupku.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd SR ako súd odvolací zistil, že správne orgány – Okresný aj Krajský dopravný inšpektorát – aplikovali správne najmä ustanovenia zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov na vzniknutú situáciu. Krajský súd v Trnave vydal správne a zákonné rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, spravujúc sa citovanými ustanoveniami zákonov, vzhľadom na jednoznačnosť skutkového a právneho stavu v prerokúvanej veci, v podstate odkazuje na konanie pred krajským súdom a odôvodnenie jeho napadnutého rozhodnutia v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Na základe vysvetlení, záznamu o výsledku objasňovania priestupku, ako aj záznamov konajúcich príslušníkov A. L., P. R., M. Č. a J. V., G. S. založených v spise je nepochybné, že žalobca P. V. 4. decembra 2009 v Senici na Hviezdoslavovej ulici jazdil po chodníku na bicykli a pretože javil známky požitia alkoholu, bol vyzvaný na podrobenie sa vyšetreniu na prístroji Alcotest 7410, čo však odmietol a žiadal odber krvi, ktorý však v poliklinike v Senici pred ošetrojúcou lekárkou opäť odmietol, o čom táto lekárka – MUDr. R. M. - urobila záznam.

Tieto dôkazy sú nepochybné, preto nie je potrebné ich doplňovať ďalšími dôkazmi. Výsluch svedkyne V. M., ktorá údajne mala vidieť, že žalobca na bicykli nejazdil, keď voči nemu zakročovali príslušníci polície by v podstate nemohol zmeniť zistený skutkový stav už aj preto, že žalobca sa k spáchaniu skutku, tak ako bol preukázaný dôkazmi priznal svojimi tvrdeniami o tom, že už zakročujúcim policajtom povedal i v prvotných písomných podaniach uviedol, že nikoho svojou jazdou na bicykli neohrozoval, pretože v tom čase tadiaľ žiadni chodci neprechádzali a rovnako sa priznal k tomu, že v bare D. požil alkoholické nápoje.

Odvolací súd pochybenie v konaní správnych orgánov nezistil, rovnako ani v konaní krajského súdu. Práve naopak vzhľadom na povahu veci a závažnosť následkov priestupku boli vykonané dôkazy v rozsahu, ktorý sa javí až nad rámec potrieb jeho preukázania a vyvodenia zodpovednosti za jeho spáchanie.

Námietky týkajúce sa vzdialeností a viditeľnosti z určitého bodu do bodu iného je nutné chápať v časových i miestnych súvislostiach tak, ako boli vysvetľované a ozrejmované

príslušníkmi polície. Najprv príslušník A. videl tlačiť bicykel žalobcom, ktorý naň mal nastupovať a začínal na ňom jazdiť. A. sa vracal do budovy polície. Po príchode do budovy polície požiadal kolegu R., aby išiel s ním zakročiť proti žalobcovi. Po krátkej jazde autom príslušníci žalobcu - cyklistu zastavili a kontrolovali. Úsek cesty – Hviezdoslavovej ulice v Senici medzi budovou Obvodného oddelenia PZ Senica a miestom, kde bol žalobca jazdiaci na bicykli zastavený príslušníkmi, je takmer rovný úsek cesty, ktorý je celý prehľadný, ak pozorovateľ stojí na schodoch pred budovou Obvodného oddelenia PZ vedúcich až k chodníku pri ceste.

Odvolačí súd z týchto dôvodov nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení v prerokúvanom prípade, o správnosti právneho posúdenia skutku i o správnom a zákonnom postupe pri vyhľadávaní, vykonávaní a hodnotení dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, preto napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne podľa §219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. septembra 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková